

ΕΤΟΣ 73ον

11 Μαΐου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3754)

Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ, ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

Δύο θαυμαστές ενέργειες του αποστόλου Πέτρου διηγείται τό σημερινό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα. Ὁ Πέτρος, εὐρισκόμενος στή Λύδδα, συνάντησε τόν ἐπί ὀκτώ ἔτη παράλυτο Αἰνέα. Ἐπικαλούμενος τή δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πέτρος θεράπευσε τόν παραλυτικό καί οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς δόξασαν τόν Θεό καί πίστεψαν στόν Χριστό.

Λίγο ἀργότερα, ὁ Πέτρος βρέθηκε στήν Ἰόππη, ἐκεῖ ὅπου κατοικοῦσε μιά εὐλαβῆς κόρη, ὀνόματι Ταβιθά, πού τίς ἡμέρες ἐκεῖνες ἀσθένησε καί μόλις εἶχε ἀφήσει τήν τελευταία της πνοή. Ὁ συγγραφέας τοῦ βιβλίου «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» σημειώνει ὅτι ἡ Ταβιθά ἦταν ἄνθρωπος μεγάλης ἀγάπης καί ἐλεημοσύνης, γι' αὐτό καί ὁ θάνατός της προκάλεσε μέγα θρήνο μεταξύ τῶν συμπολιτῶν της, πού ἔσπευσαν στήν οἰκία της γιά νά θρηνήσουν τόν χαμό της. Ὁ Πέτρος, ἀφοῦ προσευχήθηκε θερμά στόν Κύριο, ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν τήν Ταβιθά καί ὅλοι θαύμασαν καί δόξασαν τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ θεοφιλῆς φιλανθρωπία

Ἀπό τή σημερινή Ἀποστολική διήγηση θά σταθοῦμε στήν ἀρετή τῆς ἐλεημοσύνης, μέ τήν ὁποία ἦταν κοσμημένη ἡ Ταβιθά. Στή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐλεημοσύνη καί ἡ φιλανθρωπία εἶναι μίμηση Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθότι Ἐκεῖνος, ἐμφορούμενος ἀπό ἄμετρη ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο, φόρεσε τήν ἀνθρώπινη σάρκα καί θυσιάστηκε γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Αὐτό σημαίνει ὅτι «ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τόν πάσχοντα ἄνθρωπο συνιστᾷ λατρεία πρὸς τόν Θεό, ἐνῶ ἡ ἀπανθρωπία ὕβρη πρὸς Αὐτόν», ὅπως ἐπισημαίνει ὁ ὁσῖος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος.

Πολλές φορές, οἱ χριστιανοί πιστεύουμε ὅτι ἡ λατρεία μας στόν Θεό μπορεῖ νά περιοριστεῖ σέ συγκεκριμένες πράξεις τυπικοῦ χαρακτῆρα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. θ' 32-42)

Θαυματουργίες τῶν Ἀποστόλων

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτι, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θεωροῦμε ὅτι ὁ ἐκκλησιασμός μας καὶ μόνο ἢ ἡ τυποποιημένη ἄσκηση τῶν ἀρετῶν, ὡς καθήκον ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ἀρκοῦν γιὰ νὰ προσδώσουν πληρότητα στὸν ἐκκλησιαστικὸ μας βίο. Ὅμως, οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἐντοπίζουν τὴ γνησιότητα τῆς θρησκευτικότητός μας στὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο πολιτευόμαστε ἀπέναντι στοὺς ἀδελφούς μας, ὅταν, μάλιστα, ἐκεῖνοι βρίσκονται σὲ ποικίλη δυσκολία στὴ ζωὴ τους. Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ προτροπὴ καὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «Μὴν τεντώνεις τὰ χέρια σου στὸν οὐρανό, ἀλλὰ στὰ χέρια τῶν πτωχῶν. Ἄν ἐκτείνεις τὰ χέρια σου στὰ χέρια τῶν πτωχῶν, ἔπιασες τὴν κορυφὴ τοῦ οὐρανοῦ».

Ἀφανὴς εὐεργέτης

Πρὸ ἐτῶν, ἐκοιμήθη ἓνας ἐπίσκοπος, πού διαποίμανε, ἐπὶ ἔτη πολλὰ, μία ἀπὸ τίς μεγαλύτερες μητροπόλεις τῆς Ἑλλάδος. Δέν φημιζόταν γιὰ τὴν πνευματικότητά του, οὔτε γιὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐμφανῶν ἀρετῶν του. Εἶχε τὴ φήμῃ ἀπότομου ἀνθρώπου, πού ἀπασχόλησε ἀρκετές φορές ἀρνητικὰ τὸ ποίμνιό του, κυρίως τοὺς «καθὼς πρέπει χριστιανούς».

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, συνέβη νά περιοδεύει ὁ Πέτρος σέ πολλές πόλεις, κατέβηκε δέ καί πρὸς τοὺς χριστιανούς πού κατοικοῦσαν στή Λύδδα. Ἐκεῖ συνάντησε κάποιον ἄνθρωπο, ὀνόματι Αἰνέα, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη κατάκοιτος στό κρεβάτι, γιατί ἦταν παράλυτος. Ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε: Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός σέ θεραπεύει. Σήκω ἐπάνω καί στῶσε μόνος σου τό κρεβάτι. Καί ἀμέσως σηκώθηκε. Ὅταν τόν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καί τοῦ Σάρωνα, ἐπέστρεψαν στόν Κύριο. Στήν Ἰόππη ὑπῆρχε μιά μαθήτρια ὀνόματι Ταβιδᾶ, ἡ ὁποία ἑλληνιστί λέγεται Δορκάς. Αὐτή εἶχε κάνει πλῆθος ἀγαθῶν ἔργων καί φιλανθρωπιῶν. Συνέβη νά ἀρρωστήσει τίς ἡμέρες ἐκεῖνες καί νά πεθάνει. Ἐτσι, ἀφοῦ τήν ἔπλυναν, τήν ἔβαλαν στό ὑπερῶο. Καί ἐπειδὴ ἡ Λύδδα εἶναι κοντά στήν Ἰόππη, ὅταν οἱ μαθητές ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι σέ αὐτή, ἔστειλαν πρὸς αὐτόν δύο ἄνδρες καί τόν παρακάλεσαν νά μὴν ἀρνηθεῖ νά μεταβεῖ σέ αὐτούς. Σηκώθηκε ὁ Πέτρος καί πῆγε μαζί τους. Μόλις ἔφθασε, τόν ἀνέβασαν στό ὑπερῶο καί ἐκεῖ παρουσιάσθηκαν σέ αὐτόν ὅλες οἱ χῆρες, οἱ ὁποῖες ἔκλαιγαν καί ἔδειχναν χιτῶνες καί ἐνδύματα πού εἶχε φτιάξει, ὅταν ζοῦσε ἡ Δορκάς. Ἀφοῦ τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω ὁ Πέτρος, γονάτισε καί προσευχήθηκε, καί μετὰ γύρισε πρὸς τό σῶμα καί εἶπε: Ταβιδᾶ, σήκω ἐπάνω. Αὐτή ἄνοιξε τά μάτια της καί μόλις εἶδε τόν Πέτρο ἀνακάθισε. Τῆς ἔδωσε τό χέρι καί τή σήκωσε, καί ἀφοῦ φώναξε τοὺς χριστιανούς καί τίς χῆρες, τοὺς τήν παρουσίασε ζωντανή. Αὐτό ἔγινε γνωστό σέ ὅλη τήν Ἰόππη καί πολλοὶ πίστεψαν στόν Κύριο.

(Ἀπὸ τῆ νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ὅταν ἐκοιμήθη, ὅμως, παρατηρήθηκε τό ἐξῆς θαυμαστὸ φαινόμενο: ὁ Ναός, ὅπου εἶχε ἐκτεθεῖ τό σκηνωμὰ του, εἶχε κατακλυσθεῖ ἀπὸ κάθε εἶδους ἀνθρώπους, πού ὁ πολὺς κόσμος χαρακτηρίζει περιθωριακοὺς: ρακένδυτους, ἀστέγους, ἀσθενεῖς, πτωχοὺς κ.ο.κ. Χιλιάδες ἄνθρωποι πού βίωναν κάθε εἶδους δοκιμασίαι στή ζωὴ τους, ἔσπευσαν νά κυκλώσουν τό φέρετρό του καί νά θρηνήσουν τὴν ἀπώλειά του.

Ἡ ἐξήγηση τοῦ παράδοξου φαινομένου ἦταν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι εἶχαν πολλαπλῶς εὐεργετηθεῖ ἀπὸ τόν κεκοιμημένο ἐπίσκοπο καί εἶχαν δοκιμάσει πλούσιους τοὺς καρπούς τῆς ἀγάπης καί τῆς φιλανθρωπίας του. Μπορεῖ νά εἶχε πολλές ἀδυναμίες, ἦταν ὅμως ἄνθρωπος ἀγάπης καί ἐλεημοσύνης. Καί αὐτές οἱ ἀρετές, πού ἤξερε νά κρύβει καλὰ ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα βλέμματα τῶν ἀνθρώπων, ἔγιναν τό διαβατήριο πού πῆρε μαζί του γιὰ τό μεγάλο ταξίδι τῆς αἰωνιότητος. Ἐγιναν τό κλειδί γιὰ νά ἀνοίξει τὴ θύρα τοῦ Παραδείσου.

11 Μαΐου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Ανάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως
(402), Μωκίου ἱερομ. (γ΄ αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855)
τῶν ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.
Ἦχος: γ΄ - Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε΄ 1-15.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Μαΐου, τῆς Σαμαρείτιδος.
Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. δ΄ 5-42.

Μιμητές τῆς Ταβιθά

Στὴν ἐποχὴ μας, πολλοὶ συνάνθρωποί μας πονοῦν καὶ πολλαπλῶς ὑποφέρουν. Ἰδοὺ πεδὶον δόξης λαμπρόν γιὰ ἐκείνους πού θά θελήσουμε νά μιμηθοῦμε τὴν Ταβιθά τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς καὶ τὸν ἐπίσκοπο τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους. Μὴν ἀφήσουμε τίς πληγὲς νά αὐξάνουν καὶ τὸν πόνο νά πολλαπλασιάζεται. Ἔχουμε χρέος, ὡς χριστιανοί, νά σταθοῦμε δίπλα στίς ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν μας καὶ νά μοιραστοῦμε μαζί τους τὸ μέγεθος τῶν προβλημάτων τους. Μόνον ἔτσι θά δικαιώσουμε τὴ θέση μας μέσα στὴν Ἐκκλησία, θά γίνουμε μιμητὲς Χριστοῦ καὶ ἡ λατρεία μας δὲν θά εἶναι κενὴ καὶ ἀνούσια, ἀλλὰ πλήρης καὶ οὐσιαστικὴ.

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤῶ ΖΩΗΣ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 264)

Μέ τὴν ἔκδοση αὐτὴ εὐελπιστοῦμε σέ μιὰ Ὁρθόδοξη βιβλιοπατερικὴ κατανόηση τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν καὶ ἔχει ἐξελιχθεῖ σημαντικὰ ἡ ἀνθρώπινη σκέψη ἀπὸ τὸν Α΄ στὸν 21^ο αἰῶνα, ὁ πυρήνας τῆς χριστιανικῆς πίστεως – ἡ πίστη στὸν ἕναν Τριαδικὸ Θεὸ καὶ στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς Σωτῆρα καὶ Λυτρωτῆ – παραμένει σταθερὸς, καθὼς καὶ ἡ οὐσία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς παραμένει ἡ ἴδια: ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ προσμονὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr